

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

mig til at tage ordet her i dag. Det er spørgsmålet om at få billige vitaminer. Nu har vi i årevis hørt af sundhedsmyndigheder og andre, at det er så vigtigt med forebyggelse af sygdomme, og vitaminer er i loven henført under lægemidler. Men den udvikling, som har fundet sted i de senere år, stærkt underbygget fra sundhedsautoriteterne, har medført, at vitaminer ikke betragtes som lægemiddel, men er ved at blive et næringsmiddel, en supplerer til den daglige kost. Det er som hovedregel ikke et middel, der skal kurere syge mennesker, men et middel, som skal holde mennesker raske, og det er vel endnu mere betydningsfuldt. Jeg er en af dem, der tror på vitaminer, og jeg har i en halv snes år spist, jeg ved ikke hvor mange, men jeg er virkelig rædselsslagen over, hvor dyre de er. De er så dyre, at jeg sommetider siger til mig selv: du må vente med at købe dem til efter den første. Jeg er klar over, at de er dyrere at købe i små portioner end i store, og den dårligst stillede del af befolkningen må købe dem i mindre portioner, hvorfor det er klart, at vitaminerne ikke får den udbredelse, som man ønsker, og som man iøvrigt gør propaganda for. Selv til skolebespisningen giver man et supplement af vitaminer. Man prøver at opdrage den kommende slægt til at spise dem, men når de som voksne selv skal betale dem, undgår de at købe dem, fordi de er så dyre og der er andet, som de skal bruge deres penge til.

Jeg er klar over, at der er afgivet en betænkning fra en vitaminkommission, men hvad der står i den betænkning, har jeg ikke noget som helst begreb om. Jeg har derfor kun kunnet studere mine egne medicinflasker hjemme og bruge min egen forstand, og jeg kan ikke forstå, hvorfor materialhandlerne ikke kan få lov at sælge vitaminer. Det er et spørgsmål om holdbarhed, hvorfor der må være en vis kontrol med lageret og med salget, men hvis man datostemplede de vitaminpræparater, som sælges hos materialister, ville man spare megen kontrol fra det offentliges side. På de præparater, jeg har købt på apotekerne, står der nogle mærkelige tegn, som ikke siger mig noget, men som vil sige dem, der kommer og skal kontrolere apotekerne, noget, således at man kan finde ud af, hvor gamle

de er. Hvis man indførte datostempling i materialhandlerne, ville jeg tro, at der kunne spares en del kontrol.

Jeg har ønsket at bringe dette spørgsmål frem, fordi jeg ikke synes, det er et spørgsmål, folketinget udelukkende kan overlade til administrationen. Den socialdemokratiske ordfører udtalte, at han havde fuld tillid til, at de to ministre, indenrigs- og boligministeren og handelsministeren, ville varetage forbrugernes interesser, når de skulle træffe bestemmelse om, hvilke varer apotekerne alene måtte handle med, og det er selvfølgelig meget godt; men jeg ville være mere tryk ved, at der også her var et udvalg, hvori der var forbrugerpæntanter, som var med til at se på sådanne spørgsmål.

Jeg skal slutte med at anmode folketingsudvalget om at tage dette spørgsmål op og det under den synsvinkel, at det er meget vigtigt og betydningsfuldt, at de præparater, som er af betydning for at holde befolkningen rask, sælges så billigt som overhovedet muligt.

Poul Claussen: Jeg vil gerne begynde med at gøre nogle bemærkninger til de ærede medlemmer, der før har haft ordet i denne sag.

Det er naturligvis ikke rigtigt, når det ærede medlem hr. Mørk påstår, at apotekerne ikke betaler afgift af frie handelsvarer. Jeg ved godt — og det sagde det ærede medlem også — at der er en vis kvote på 150 000 kr., der er fri, men det ærede medlem havde kort forinden sagt, at det var i høj grad tilrådeligt, hvis apotekerne, når de ville klare deres afgift, gik over til en rationaliseret drift, og en sådan rationaliseret drift skulle jo gerne give sig udtryk i en forøget omsætning, og hvis man i forvejen er oppe over dette beløb, 150 000 kr., betaler man afgift af enhver omsætningsforøgelse, altså også den, der følger af rationaliseringen. Derfor er det rigtigt, at apotekerne i konkurrencen udadtil er ugunstigt stillet, fordi de er belastet med en omsætningsafgift for frie handelsvarer, som de frie handlende ikke er belastet med.

Jeg var glad ved at høre, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i dag var inde på tanken om, at der manglede noget i kommissionens arbejde. Naturligvis sagde